

Tax & Legal

Daně

Právo

Ze světa

Z judikatury

Krátce

Duben 2018

Editorial

Novelizace legislativy, nejen daňové, je nikdy nekončící proces – co jsme si zase vykoledovali? Předně je tu náš evergreen v podobě elektronické evidence tržeb. V návaznosti na nedávné rozhodnutí Ústavního soudu připravilo ministerstvo financí návrh novely spočívající ve sjednocení náběhu 3. a 4. fáze na 1. března 2019. S tím také souvisí navrhovaný přesun stravovacích služeb a podávání točeného piva do 10% sazby DPH od stejného data.

Příští březen tomu budou již dva roky, co Spojené království oznámilo odchod z Evropské unie. Pokud do té doby nedojde k dohodě, stane se Británie vůči EU a jednotlivým státům třetí zemí. To ovlivní nejen oblast cel a DPH, ale také přímých daní – např. pravděpodobně nebude možné využít úlev od srážkové daně při výplatě dividend, licenčních poplatků či úroků.

A ještě jednou do roka a do dne. Příští jaro by měl být zaveden nový systém investičních pobídek. Příslušný legislativní návrh je nyní ve vnitřním připomínkovém řízení. Tolik z věštírny.

Na závěr připomínám, že se povinnost vyplnit tzv. TP přílohy k přiznání k dani z příjmů právnických osob nově vztahuje i na finanční instituce.

Příjemné čtení a brzké léto přeje

Aleš Krempa
Director
KPMG Czech Republic

2 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

Další změny v EET a sazbách DPH?

Ministerstvo financí předložilo do vnějšího připomínkového řízení návrh novely zákona o evidenci tržeb a novelu zákona o DPH. Účinnost je navrhována od 1. ledna 2019 s výjimkou ustanovení týkajících se náběhu posledních fází EET a novely DPH.

Klára Sauerová
ksauerova@kpmg.cz
222 123 613

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz
222 123 781

Zákon o evidenci tržeb

Ministerstvo financí reaguje touto novelou především na rozhodnutí Ústavního soudu, který z evidence tržeb vyjmul platby uskutečňované platebními a kreditními kartami. Z odůvodnění jeho nálezu však nevyplývá, že by zamýšlel zrušit i evidenci „obdobných“ plateb. Zatímco tedy platby platebními a kreditními kartami evidenci nově nepodléhají, platby těmto obdobné – tedy například platby uskutečněné pomocí elektronických peněženek, čipových karet, kupónů, voucherů a obdobných instrumentů – nadále předmětem evidence zůstávají.

Další změnou vyplývající z nálezu Ústavního soudu je sjednocení náběhu 3. a 4. fáze EET. Podnikatelé spadající do těchto fází začnou elektronickou evidenci tržeb uplatňovat od třetího měsíce po nabytí účinnosti navrhované novely. Dle dosavadních odhadů dojde ke spuštění poslední vlny EET 1. března 2019.

Novela rozšiřuje i okruh tržeb, které evidenci nepodléhají. Obecně jde o tržby, jejichž evidence se ukázala jako neproveditelná nebo neopodstatněná. Jedná se například o tržby z telekomunikačních a jiných služeb uskutečněné prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě, tj. formou stržení kreditu z předplacené karty. Dále by měly být vyňaty tržby z hazardních her, tržby z obchodní letecké dopravy nebo tržby těžce zrakově postižených osob.

Oblastí, které se novela také dotýká, je podnikání „malých“ podnikatelů majících maximálně jednoho zaměstnance. U těch návrh předpokládá zavedení papírové formy off-line evidence. Jde o fyzické osoby neplátce DPH, jejichž příjmy z evidovaných tržeb nepřesáhly za posledních dvanáct kalendářních měsíců 200 000 Kč, a kteří nepřijali více než 1 000 evidovaných tržeb (a ani se neočekává zvýšení žádné z těchto hodnot v následujících dvanácti měsících).

Zejména pro české subjekty, které realizují tržby i mimo území České republiky, bude zajímavou novinkou navrhované omezení evidence pouze na tržby uskutečněné na území České republiky. V neposlední řadě novela navrhuje určitá zpřesnění v oblasti nepřímého zastoupení a navrací povinnost uvádět na účtence DIČ v případě, že tato neobsahuje rodné číslo.

Zákon o dani z přidané hodnoty

Ministerstvo financí navrhuje přesunout vybrané služby a zboží do druhé snížené sazby DPH (10 %). Jde například o stravování s výjimkou tabákových a alkoholických nápojů (podávání točeného piva je naopak do 10% sazby navrhováno). Nižšímu daňovému zatížení by dále měly podléhat specifikované řemeslné a odborné služby, vodné a stočné a řezané květiny. Účinnost novely zákona o DPH je navázána na spuštění poslední fáze EET.

3 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

Investiční pobídky čekají změny

Na jaře 2019 čeká investory pravděpodobně nový systém investičních pobídek. Mělo by totiž dojít k významné novelizaci předpisů upravujících investiční pobídky.

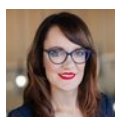
Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Podle návrhu, který je nyní projednáván ve vnitřním připomínkovém řízení, by nová pravidla měla reagovat na vývoj ekonomiky a podpořit tak především projekty s vyšší přidanou hodnotou. To ve svém důsledku bude znamenat, že řada firem, které by nyní investiční pobídku získaly, na ni v budoucnu nedosáhnou. Na druhou stranu by však měla zmizet největší překážka pro podporu tzv. high-tech projektů ve výrobě. Tou je podmínka vytvoření minimálně 20 pracovních míst a jejich zachování.

Konkrétní nastavení podmínek i jejich parametrů bude nepochybně předmětem diskuzí v rámci schvalovacího procesu. Nově bude část parametrů upravena nikoliv zákonem, nýbrž nařízením vlády. Vláda tak bude schopna pružně reagovat na stav české ekonomiky a parametry případně rychle upravit.

Rozšířená informační povinnost vůči správci daně v Senátu

Poslanecká sněmovna schválila na samém začátku jara novelu daňového řádu, která rozšiřuje informační povinnost vůči správci daně z finančních institucí také na advokáty a daňové poradce. Návrh novely a pozměňovací návrhy některých poslanců vyvolaly bouřlivé reakce zejména ze strany profesních komor. Některé pozměňovací návrhy byly schváleny a novela nyní čeká na vyjádření Senátu a podpis prezidenta.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz
724 981 205

Martina Valachová
mvalachova@kpmg.cz
222 124 370

[Novela daňového řádu](#) kromě implementace evropské směrnice DAC 5 (zajišťující přístup k údajům zjištěným podle zákona AML) rozšiřuje informační povinnost bank. Původní znění návrhu z ledna tohoto roku doznalo určitých změn. Správce daně by nakonec neměl mít přístup k údajům o internetovém bankovníctví a dalších službách vzdáleného přístupu k účtu a jejich využití, ani k identifikaci zařízení používaných pro tyto služby. Nově budou správci daně dostupné informace o zmocněncích, osobách, které prostředky na účet vložily, o příjemcích plateb a zřízených bezpečnostních schránkách.

Podle nové informační povinnosti povinných osob podle zákona o boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (zákon AML) si správce daně bude od různých subjektů moci vyžádat veškeré údaje získané při identifikaci a kontrole klienta, a to včetně souvisejících písemností a informací o způsobu jejich shromažďování.

Původní návrh omezoval tuto novou informační povinnost u některých profesí (konkrétně advokátů, notářů, daňových poradců, auditorů a exekutorů) jen na účely mezinárodní správy daní. Značný mediální ohlas vzbudil pozměňovací návrh podaný ve druhém čtení, který požadoval její rozšíření i na tuzemskou správu daní u daňových úniků přesahujících půl milionu korun. Zejména Česká advokátní komora návrh kritizovala, podle ní představovalo prolomení advokátní mlčenlivosti rozpor s ústavním pořádkem. Tento kontroverzní pozměňovací návrh nakonec schválen nebyl.

Navrhovaná informační povinnost vybraných profesí tak zůstane omezená na mezinárodní spolupráci při správě daní. V detailu však přeci jen doznala určitých změn. Podle schváleného návrhu bude s uvedenými profesemi komunikovat výhradně Generální finanční ředitelství. Nové přechodné ustanovení navíc informační povinnost advokátů, notářů, daňových poradců, auditorů a exekutorů omezuje jen na údaje a dokumenty získané po účinnosti novely. U finančních institucí bude správce daně moci pátrat i zpětně.

5 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

Brexit: cla a nepřímé daně, pokud bude Británie třetí zemí

29. března 2019 uplyne dvouletá lhůta ode dne, kdy Velká Británie oznámila svůj záměr vystoupit z Evropské unie. Pokud se Británie a EU do tohoto data nedohodnou na určitém přechodném období, přestane od 30. března 2019 ve Spojeném království platit veškeré primární a sekundární právo Unie a Velká Británie se stane vůči EU a jejím členským státům třetí zemí.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz
222 123 505

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz
222 123 615

Lucie Leopoldová
lleopoldova@kpmg.cz
222 123 193

Dle posledního vývoje to zatím vypadá, že se Velká Británie s EU dohodnou na přechodném období, které bude platit do konce roku 2020. Nicméně – jak uvádí představitelé Evropské rady – dokud nebude dohodnuto vše, není dohodnuto nic.

I z tohoto důvodu vydává Evropská komise celou řadu oznámení, která již nyní upozorňují podnikatelskou sféru na důsledky v dané oblasti, pokud se Velká Británie stane třetí zemí. Jedno z oznámení se týká i oblasti cel a nepřímých daní.

V oblasti cel by taková situace znamenala následující:

- Dovoz a vývoz zboží podléhá celnímu dohledu a kontrolám, uplatňují se běžné celní formality včetně celních deklarací a celní orgány mohou požadovat zajištění celního dluhu.
- Uplatňuje se běžná celní nomenklatura včetně použití příslušných celních sazeb.
- Povolení udělující status schváleného hospodářského subjektu (SHS) a další povolení k celnímu zjednodušení, vydaná celními orgány Spojeného království, již nebudou platná na celním území Unie.
- Zboží pocházející ze Spojeného království, které je součástí zboží vyváženého z EU do třetích zemí, se již nebude pro účely společné obchodní politiky EU považovat za původní.

V oblasti nepřímých daní potom bude dopad následující:

- Zboží pořízené členským státem EU ze Spojeného království nebo zboží odeslané z členského státu EU do Spojeného království se bude nově považovat za dovoz a vývoz se všemi důsledky.
- Osoby povinné k dani využívající režim jednoho správního místa (tzv. Mini-One-Stop-Shop) se budou nově muset k MOSS registrovat v některém z členských států EU.
- Osoby povinné k dani usazené ve Spojeném království a nakupující zboží nebo služby z členských států EU si již nebudou moci nárokovat vrácení vstupní DPH elektronicky. I přesto však budou moci členské státy zaplacenou daň vrátit v případě, že s nimi Velká Británie bude mít uzavřenou dohodu o reciprocitě.

6 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

- Členské státy EU, na jejichž území budou společnosti usazené ve Spojeném království uskutečňovat zdanitelné transakce, budou moci vyžadovat ustanovení daňového zástupce, který bude ručit za splatnou daň.
- Dodavatelé z EU, kteří dodávají zboží podléhající spotřební dani do Spojeného království, nebudou nadále moci využívat systém EMCS pro dodávky v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně.

Pro úplnost dodáváme, že například v oblasti přímých daní by okamžité důsledky brexitu mohly znamenat nemožnost uplatnit snížené zdanění výplat dividend, plateb licenčních poplatků a úroků tak, jak je umožňují příslušné evropské směrnice. Významné by mohly být i dopady v oblasti volného pohybu osob, ať již například z pohledu různých administrativních povolení nebo důchodového pojištění. I když je více pravděpodobné, že se dohodu o přechodném ustanovení podaří uzavřít, je nutné všechny relevantní oblasti sledovat a připravit se na situaci, která může dnem vystoupení Velké Británie z EU 29. března 2019 nastat.

7 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

Sbírka listin zeje prázdnotou – co na to nový návrh zákona?

Ministerstvo spravedlnosti se pustilo do příprav návrhu novely zákona o obchodních korporacích. Návrh má za cíl snížit regulatorní zátěž pro podnikatele a posvítit si na netransparentnost organizačních struktur kapitálových společností. Mimoto usiluje i o efektivnější vynucování povinnosti zakládat účetní dokumenty do Sbírky listin. Co nás v tomto směru konkrétně čeká?

Iva Baranová
kpmg@kpmg.cz

Hana Řičánková
hricankova@kpmg.cz
222 124 362

Obchodní korporace jsou povinny předkládat rejstříkovému soudu dokumenty k založení do Sbírky listin bez zbytečného odkladu, pokud zákon nestanoví jinou lhůtu. Stávající právní úprava obsažená v zákoně o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob sice umožňuje postihovat obchodní korporace za porušení této povinnosti, dosavadní způsoby vynucování se však ukázaly jako nedostatečné a často bezvýsledné.

Aktuálně lze korporaci za neuposlechnutí výzvy rejstříkového soudu k předložení listin uložit pořádkovou pokutu do výše 100 000 Kč (a to i opakovaně), případně soud může korporaci zrušit s likvidací. Pokud však korporace nemá dostatečný majetek, její zrušení s likvidací je poměrně nákladné, a proto rejstříkové soudy tuto možnost často nevyužívají.

Navrhovaná úprava nabízí novou formu postihu, a to zrušení společnosti bez likvidace. Cílem je odstranit tzv. neaktivní společnosti, které existují pouze formálně a nevyvíjejí žádnou ekonomickou činnost. Tyto společnosti přispívají k netransparentnosti vlastnických struktur a mohou sloužit k finančním podvodům.

Dle návrhu zákona bude ke zrušení obchodní korporace bez likvidace nutné současně splnit následující předpoklady:

- porušení povinnosti založit řádnou nebo mimořádnou účetní závěrku za nejméně dvě po sobě jdoucí účetní období do Sbírky listin,
- nemožnost kontaktovat obchodní korporaci.

Pro zrušení společnosti bez likvidace však nestačí, poruší-li společnost povinnost založit účetní závěrky do Sbírky listin např. každé druhé účetní období. V takovém případě bude moci soud využít pouze stávající instituty k vynucení této povinnosti. Za nekontaktní se pak bude považovat taková společnost, které není možné doručit výzvu k předložení chybějících dokumentů, a to dle pravidel pro doručování v občanském soudním řádu.

Poslanecká sněmovna sice ještě nezačala návrh projednávat, ale obchodním korporacím lze již nyní doporučit, aby v ukládání dokumentů do Sbírky listin byly důslednější. Sankce totiž hrozí nejen ze strany soudu, ale společnost se může dopustit rovněž správního deliktu dle zákona o účetnictví.

Plánovaný návrh novely počítá i s dalšími změnami, ať už jde o zavedení zákonného předkupního práva společníků k vlastnímu podílu společnosti, možnost splatit peněžitý vklad do společnosti s ručením omezeným i jiným

8 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

způsobem (nepřesáhne-li výše všech peněžitých vkladů v souhrnu 20 000 Kč) nebo změny v distribuci zisku.

9 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

© 2024 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Online nákupy bez hranic

Na zrušení roamingových poplatků v rámci EU jsme si všichni velmi rychle zvykli. Nově si můžeme užít své předplacené služby typu Netflix, HBO Go, Amazon Prime, Spotify či Deezer také na cestách napříč Evropskou unií. Ke krokům postupně vytvářejícím jednotný digitální trh nám EU nyní nadělila nařízení o tzv. geoblockingu, které by s účinností od prosince 2018 mělo výrazně podpořit elektronický obchod.

Filip Horák
kpmg@kpmg.cz

Daniel Szpyrc
kpmg@kpmg.cz

Dle průzkumů v dnešní době pouze 15 % Evropanů nakupuje zboží prostřednictvím internetových obchodů se sídlem v jiném členském státě. Jedním z důvodů jsou geoblokační praktiky prodejců, kteří mimo jiné omezují přístup ke svým stránkám, blokují provedení objednávky ze zahraničí, nabízejí odlišné ceny zákazníkům pouze z důvodu jejich státní příslušnosti nebo jinak omezují nabídku svého zboží a služeb ve vztahu k zákazníkům z jiného členského státu.

Nařízení garantuje všem zákazníkům z členských států EU stejné podmínky pro přístup ke zboží a službám, pokud bude zboží doručeno ve členském státě, do kterého obchodník doručení nabízí, nebo bude vyzvednuto v jiném dohodnutém místě. Obchodníci nicméně nebudou povinni dodávat zboží do všech členských států: zůstane jim volba, kam své zboží chtějí zasílat.

Dále se pravidlo rovného přístupu uplatní na služby poskytované elektronicky, např. služby datových úložišť, cloudů nebo hostingů. Na druhou stranu ustanovení uvedená v nařízení se nebudou týkat služeb spjatých s poskytováním obsahu chráněného autorským právem. Proto služby typu streamování videa či hudby nebo poskytování elektronických knih budou z působnosti nařízení vyloučeny. Evropská komise však do dvou let provede přezkum tohoto vymezení, jehož důsledkem může být rozšíření působnosti nařízení právě o tuto oblast.

Obchodníci poskytující služby ve „fyzické“ podobě, např. ubytování nebo pronájem automobilů, rovněž nebudou moci uplatňovat rozdílné praktiky vůči zákazníkům z jiných členských států kvůli jejich státní příslušnosti, místu bydliště nebo místu usazení.

Nařízení se věnuje také neoprávněné diskriminaci ve vztahu k platebním metodám. Obchodníkům zakazuje uplatňování odlišných platebních podmínek pouze na základě státní příslušnosti nebo bydliště jejich zákazníků. Ze stejných důvodů toto nařízení obchodníkům nedovoluje blokovat nebo omezovat přístup zahraničních zákazníků k webovým stránkám.

Na rozdíl od cenové diskriminace pochopitelně není zakázána standardní cenová diferenciací, takže obchodníci mohou v různých zemích nastavit různé cenové i všeobecné obchodní podmínky (ovšem při dodržení pravidel nediskriminace).

10 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

4 novinky v regulaci pojištění, které přináší IDD

Vyšší ochranu spotřebitelů i důvěryhodnost celého pojišťovacího sektoru slibuje evropská směrnice známá jako IDD (Insurance Distribution Directive). V Poslanecké sněmovně právě vrcholí projednávání vládního návrhu zákona o distribuci pojištění a zajištění, jenž z této směrnice vychází. Má nahradit stávající úpravu obsaženou v zákoně o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí. Shrnujeme čtyři nejdůležitější změny.

Iva Baranová
kpmg@kpmg.cz

1. Nová kategorizace zprostředkovatelů

Návrh rozšiřuje působnost regulace i na přímý prodej pojištění v pobočkách pojišťoven a zavádí jiný způsob vymezení osob oprávněných ke zprostředkování pojištění nebo zajištění. Nově jimi jsou pouze samostatný zprostředkovatel, který zahrnuje dosavadní kategorie pojišťovacího makléře a pojišťovacího agenta, při současném zákazu souběhu makléřské a agentské činnosti v rámci jednoho zprostředkovatele, vázaný zástupce a dále doplňkový pojišťovací zprostředkovatel a pojišťovací zprostředkovatel se sídlem v jiném členském státě EU. Činnost samostatného likvidátora pojistných událostí je z působnosti zákona vyjmuta a přesunuta jako živnost do režimu živnostenského zákona.

2. Změny v registraci

Distribuce pojištění i zajištění je podmíněna oprávněním České národní banky (ČNB) nebo zápisem do registru zprostředkovatelů. Oprávnění poskytovat zprostředkovatelskou činnost je však nově omezeno na dobu jednoho roku, a pokud nedojde k zaplacení „prodlužovacího“ správního poplatku, zanikne. Dále musí být u zprostředkovatelů trvale splněny podmínky odborné způsobilosti. Ty se prokazují vysvědčením o maturitní zkoušce nebo dokladem o dosažení vyššího vzdělání a osvědčením o úspěšném vykonání odborné zkoušky a absolvování každoročního následného vzdělání v rozsahu 15 hodin u osoby akreditované ČNB.

3. Nová pravidla jednání při distribuci pojištění

Návrh zákona stanoví rozsáhlé informační povinnosti vůči zákazníkovi při distribuci pojištění, stejně jako povinnosti týkající se poskytování rad, zaznamenávání jednání vedoucího ke sjednání, podstatné změně, případně ukončení pojištění a uchovávání dokumentů.

4. Efektivnější dohled a zpřísnění sankcí

Snížení počtu přímo dohlížených subjektů a posílení odpovědnosti za kvalitu jejich distribuční sítě vytváří podmínky pro efektivnější výkon dohledu ze strany ČNB. V rovině sankcí návrh zákona rozšiřuje možnosti stíhat porušení konkrétních povinností a v návaznosti na IDD také navyšuje maximální výše pokut.

Daňové plánování může podléhat oznamovací povinnosti

V polovině března dosáhl ECOFIN politické shody na pravidlech, která ukládají tzv. zprostředkovatelům (daňoví poradci, advokáti, jiní poradci) nebo poplatníkům povinnost poskytnout informace o přeshraničních, z hlediska daňového plánování potenciálně agresivních uspořádáních. Tyto informace budou následně součástí mezinárodní výměny informací. Nová pravidla budou začleněna do směrnice o administrativní spolupráci (DAC), jedná se o v pořadí již šestou novelizaci – proto název DAC 6.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz
222 123 505

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz
222 123 536

Směrnice se má v zásadě vztahovat na všechny typy přímých daní ukládaných členskými státy. Neuplatní se u DPH, spotřebních daní a cel, ani u povinných plateb sociálního pojištění.

Ústřední pojem směrnice „uspořádání“ není v navrhovaném textu definován. Nechává se tak prostor různým interpretacím a bude důležité, jak budou ustanovení směrnice přenesena do české legislativy. Přeshraniční transakce podléhají oznámení tehdy, pokud splňují jeden či více charakteristických znaků, které jsou obsaženy v příloze ke směrnici. Některé znaky se budou testovat společně s testem hlavního přínosu transakce. Tomuto testu se obecně vyhová, bude-li možné stanovit, že hlavním přínosem nebo jedním z hlavních přínosů, které z určitého uspořádání vyplynou, je získání daňové výhody. Mezi znaky uplatňované společně s tímto testem patří například závazek poplatníka dodržovat podmínku důvěrnosti, umělé využití ztrátové společnosti, platby ze států nebo přes státy, které mají preferenční daňové režimy atp. Existence některých znaků však bude zakládat povinnost oznámit uspořádání i bez splnění testu hlavního přínosu. Jedná se například o některá uspořádání v oblasti převodních cen a další situace.

Oznamovací povinnost se v některých případech přesouvá ze zprostředkovatele na poplatníka. Může tomu být například, pokud zprostředkovatel disponuje profesní výhradou, která mu v oznámení brání (např. pravděpodobně povinnost mlčenlivosti) nebo pokud poplatník realizuje oznamované uspořádání bez asistence zprostředkovatele.

Březnová verze textu doznala změn poté, co některé státy vyjádřily obavy z nadměrného rozsahu nahlašovaných informací:

- Definice „zprostředkovatele“ se rozšířila a vyjasnila: zahrnuje jakoukoliv osobu, která navrhuje, nabízí, organizuje nebo dává k dispozici pro implementaci, nebo přímo implementuje uspořádání, které podléhá reportingu. Zahrnuje i osoby, které „vědí nebo by se mohlo rozumně předpokládat, že vědí, že poskytnou pomoc s ohledem na uspořádání podléhající oznámení“.
- V případě možného multiplicitního oznámení text vysvětluje, že oznamovací povinnost se vztahuje na všechny zainteresované osoby. Výjimkou je situace, kdy povinný subjekt prokáže, že transakci již nahlásil jiný povinný subjekt.
- Text dále vysvětluje, že v případě, že po oznámení členský stát bezprostředně nereaguje, neznamená to, že automaticky souhlasí s uspořádáním a považuje jej za validní.

12 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

- Původně navrhovaná retroaktivita je ve finálním textu omezena, i tak je ale potřeba začít posuzovat uspořádání implementovaná 20. den po zveřejnění DAC 6 ve veřejném věstníku EU.
- Zmírnila se rovněž lhůta, dokdy zprostředkovatel oznamuje transakci. Oproti původní – do 5 dnů od implementace – na 30 dnů.
- Z původního textu vypadla pravomoc Evropské komise měnit charakteristické znaky v příloze. Namísto toho EK bude znaky každé dva roky vyhodnocovat a navrhopvat změny.

Přijetí finálního textu DAC 6 se očekává již bez dalšího projednávání v nejbližších měsících. Členské státy pak budou povinny implementovat směrnici do národních právních systémů do 31. prosince 2019 a aplikovat její ustanovení od 1. července 2020. Důležité ale pro poplatníky a daňové poradce je datum publikace DAC6 ve veřejném věstníku EU, což může nastat někdy v polovině roku 2018. První přeshraniční transakce podléhající oznamovací povinnosti jsou totiž ty, které poplatník aplikoval v době od 20. dne od publikace DAC 6 ve věstníku a 1. červencem 2020 (vstup v účinnost). Nahlásit tyto informace pak bude muset do 31. srpna 2020.

Daňové správy členských států si budou oznamované informace vyměňovat čtvrtletně prostřednictvím centrálního katalogu, který má Komise vytvořit do konce roku 2019. Automatická výměna bude probíhat vždy měsíc po skončení čtvrtletí, přičemž první informace budou vyměněny do 31. října 2020.

13 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

Nová pravidla pro zdanění digitální ekonomiky

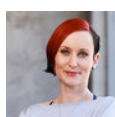
Evropská komise vydala v březnu návrhy dvou směrnic, které zasahují do sféry digitální ekonomiky. První směrnice navrhuje zavést daň z digitálních služeb, druhá pak přináší koncept digitální stálé provozovny.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz
222 123 505

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz
222 123 536

Hana Greiff
hcurikova@kpmg.cz
222 123 590

Návrh směrnic přichází několik let poté, co OECD vydala předběžnou zprávu k daňovým výzvám digitální ekonomiky. V ní podrobně popisuje jednotlivé modely digitální ekonomiky a konstatuje, že zatím neexistuje shoda mezi státy, jak přistoupit k jejímu zdanění. Evropská komise sice upřednostňovala řešení na úrovni OECD, ale vzhledem k tomu, že to zatím není na dohled, přistoupila k návrhu řešení v rámci EU.

Návrh směrnice o společném systému daně z digitálních služeb zavádí speciální daň ve výši 3 % z příjmů z určitých digitálních aktivit. Jde o dočasné řešení do doby, než se státy shodnou na zavedení konceptu digitální stálé provozovny. Tato daň by se uplatňovala od roku 2020, a to z hrubých příjmů z digitálních aktivit, kde významnou roli při vytváření hodnot hrají uživatelé a které lze v rámci stávajících daňových pravidel jen obtížně podchytit. Šlo by o příjmy z:

- prodeje reklamního prostoru na internetu;
- digitálních zprostředkovatelských aktivit, které uživatelům umožňují komunikovat s jinými uživateli a které mezi nimi mohou usnadnit prodej zboží a služeb;
- prodeje dat získaných z informací od uživatelů.

Daň má vybírat ten členský stát, v němž se nacházejí uživatelé. Týkala by se pouze společností s celkovým minimálním ročním celosvětovým obratem ve výši 750 milionů eur a z toho 50 milionů eur v EU. Při navrhované 3% sazbě činí odhadované příjmy z daně do rozpočtu členských států ročně 5 miliard eur. EK navrhuje vytvoření jednotného kontaktního místa pro podání příznání i zaplacení daně. Výnosy by se pak následně dělily mezi členské státy na základě počtu uživatelů.

Návrh druhé směrnice zavádí nový koncept digitální stálé provozovny. Provozovna by vznikla na základě směrnicí definované digitální přítomnosti (např. webové či mobilní aplikace atp.) při splnění alespoň jednoho z následujících kritérií:

- její roční hrubé příjmy v členském státě přesahují 7 milionů eur;
- má v členském státě za daňové období více než 100 000 uživatelů;
- za daňové období uzavřela s uživateli z řad podniků více než 3 000 obchodních smluv na poskytování digitálních služeb.

14 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

Pravidla obsažená ve směrnici budou účinná vůči poplatníkům z EU. Pokud jde o poplatníky ze třetích států, zde bude záležet na tom, zda koncept digitální stálé provozovny bude obsahovat příslušná smlouva o zamezení dvojího zdanění. Návrh směrnice je proto doplněn doporučením členskými státy, aby v tomto směru upravily své mezinárodní daňové smlouvy. Směrnice předpokládá zrušení daně z digitálních služeb, jakmile bude mezi státy platit možnost vzniku digitální stálé provozovny.

Obě směrnice vyžadují jednohlasné schválení všemi členskými státy. V případě digitální stálé provozovny bude navíc třeba změnit příslušné smlouvy o zamezení dvojího zdanění se třetími státy, k čemuž je vždy třeba souhlasu i druhé smluvní strany. Další osud směrnic je tedy velmi nejasný.

15 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

SDEU: Dopad následné úpravy převodní ceny na celní hodnotu zboží

Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) poprvé rozhodl ve věci dopadu následné úpravy převodní ceny na celní hodnotu zboží dovezeného na území EU. Pokud skupinová politika převodních cen umožňuje následnou úpravu účtovaných cen, není dle nového rozsudku SDEU možné v důsledku této úpravy zpětně změnit celní hodnotu zboží.

Daniel Szmarağowski
dszmaragowski@kpmg.cz
222 123 841

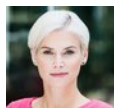
Jan Nesvačil
jnesvacil@kpmg.cz
222 123 726

Ačkoli SDEU v rozsudku Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16) uznal, že zpětné úpravy celní hodnoty mohou být v určitých situacích přípustné (např. defekty a škody), legislativa podle něj tuto povinnost při změně hodnoty zboží v důsledku dodatečné úpravy převodní ceny nestanovuje. Daňovému subjektu, který v této souvislosti žádal o navrácení části cla, nepomohla ani skutečnost, že politika převodních cen skupiny byla odsouhlasena prostřednictvím závazného posouzení německým správcem daně. Na otázku, zda stejný princip bude platit i v případech, kdy by dodatečné cenové narovnání mohlo mít za následek zvýšení cla, rozhodnutí jednoznačně neodpovědělo.

Dle našeho názoru pak existují celní postupy, které by mohly vést k odvodu cla z ceny po zohlednění souvisejících cenových narovnání, ale znamenaly by značné zvýšení administrativní zátěže na obou stranách a tudíž ke zdoluhavým vyjednáváním s celními úřady.

Soukromí na pracovním harddisku?

Může zaměstnavatel kontrolovat obsah pracovních počítačů svých zaměstnanců? Touto otázkou se nedávno zabýval Evropský soud pro lidská práva ve věci Libert vs. Francie. Ten uvedl, že zaměstnavatel může prohledávat soubory, které nejsou zřetelně označené jako soukromé. Toto rozhodnutí však nemůžeme automaticky aplikovat v České republice, protože vychází ze specifické francouzské právní úpravy, která podmínku označování soukromých souborů přímo obsahuje. Jak ale k situaci přistupovat zde v České republice?

Iva Baranová
kpmg@kpmg.cz

Daniel Szpyrc
kpmg@kpmg.cz

Obecně platí, že zaměstnanci nesmí používat počítače ani jiné telekomunikační zařízení zaměstnavatele pro vyřizování svých soukromých záležitostí, pokud zaměstnavatel s takovým užitím neudělil souhlas. Tento souhlas může mít jakoukoliv formu. Zaměstnavatelé jej často udělují ustanovením ve vnitřních předpisech nebo ujednáním v pracovní smlouvě. Za souhlas se rovněž může v určitých případech považovat zaměstnavatelovo dlouhodobé a vědomé tolerování uvedeného chování zaměstnanců.

Zaměstnavatel, který neudělil uvedený souhlas, může obsah pracovních počítačů přiměřeným způsobem kontrolovat. Může tak činit zejména za účelem ověření, zda zaměstnanec dodržuje obecný zákaz užívání výpočetní techniky pro osobní potřebu. V průběhu kontroly však zaměstnavatel musí dbát na soukromí prověřovaných zaměstnanců a soubory ryze osobní povahy nesmí prohledávat. Ještě před otevřením konkrétního souboru by zaměstnavatel měl vyhodnotit jeho povahu, zejména dle jeho zařazení do složek nebo názvu. Pokud se až po otevření ukáže, že soubor má osobní povahu, musí jej zaměstnavatel okamžitě přestat prohledávat.

Ve vztahu k monitoringu elektronické pošty zaměstnanců, včetně SMS zpráv a dalších instant messages, je český právní řád ještě přísnější. Takový monitoring totiž intenzivněji zasahuje do soukromí zaměstnanců. Zaměstnavatel obecně není oprávněn kontrolovat obsah e-mailů ani jiných zpráv. Může však sledovat počet zpráv, které zaměstnanec odeslal nebo obdržel, a jejich identifikační údaje, tj. adresu odesílatele nebo příjemce a jejich předmět.

Zaměstnavatel může otevřít e-maily zaměstnanců na firemní doméně pouze zcela výjimečně, např. při dlouhodobé nepřítomnosti zaměstnance, je-li to nezbytné pro ochranu práv zaměstnavatele a e-mail má pracovní povahu. K posouzení pracovní povahy by měl zaměstnavatel použít pouze adresu odesílatele, předmět e-mailu a případně pozdrav.

Zaměstnavatel je rovněž povinen své zaměstnance náležitě informovat o rozsahu a způsobech monitorování souborů ukládaných na firemním počítači a jiných zařízeních.

Konečně rozumnější přístup NS k povinnosti převzít zaměstnance?

Nejvyšší soud (NS) zaměstnavatele nedávno pořádně vystrašil. Konstatoval, že v případě, kdy navážou na výkon činnosti dříve provozované jiným podnikatelem, mohou mít povinnost převzít jeho zaměstnance, aniž by to okolnosti transakce jakkoli naznačovaly. Jeho poslední rozhodnutí však napovídá, že se NS rozhodl široký a pro praxi velmi problematický výklad korigovat.

Irena Kolářová
ikolarova@kpmg.cz
222 123 724

Barbora Bezděková
bcvinerova@kpmg.cz
222 123 867

Povinnost zaměstnavatelů převzít v určitých situacích zaměstnance svého předchůdce upravuje zákoník práce. Stanoví, že přechod zaměstnanců nastává tehdy, dochází-li k převodu činnosti či úkolů zaměstnavatele, případně jejich části, k jinému zaměstnavateli. Poměrně abstraktní formulace působí společně s praxí problémy. Mnohdy ani nevědí, že povinnost převzít zaměstnance mají, respektive že zaměstnance skutečně převzali – přechod totiž nastává automaticky bez nutnosti jakékoli zvláštní dohody. Zaměstnanci se tak mohou na nic netušícího nástupce zaměstnavatele kdykoli obrátit s žádostí, aby jim přiděloval práci nebo nahradil mzdu za dobu, kdy jim výkon práce neumožnil – třeba právě proto, že nevěděl, že je převzal.

Česká úprava je implementací evropské směrnice, kterou bohatě vykládá judikatura Soudního dvora Evropské unie (SDEU). Soudní výklad české regulace je však širší než směrnice požaduje. SDEU totiž rozsah transakcí, s nimiž je přechod zaměstnanců spojen, omezil na případy, kdy mezi zaměstnavateli dochází k převodu „hospodářské jednotky“. Tu většinou tvoří hmotné vybavení potřebné k provozu podniku. V případě činností, k nimž nejsou hmotné statky potřeba, pak jednotku představuje skupina pracovníků, speciálně a trvale přidělená k výkonu určitého úkolu.

NS kritérium převodu hospodářské jednotky až dosud ignoroval. Zda dochází k převzetí vybavení či organizované skupiny zaměstnanců, považoval za irelevantní. Stačilo mu, aby nový subjekt pokračoval v obdobné činnosti či úkolech, jaké dříve vykonávala jiná osoba. Povinnost převzít zaměstnance tak konstatoval například i mezi provozovateli kavárny, kteří si postupně pronajali tentýž prostor v obchodním centru, i když si mezi sebou nepředali žádné zařízení. V nejnovějším rozhodnutí se však NS k závěrům SDEU o nutnosti převodu hospodářské jednotky přihlásil.

Pro zaměstnavatele je to pozitivní zpráva – zúží se okruh situací spojených s převodem zaměstnanců. Připuštění aplikace početných rozsudků SDEU na české právní poměry pak může pomoci při řešení situací, se kterými se tuzemské soudy ještě nesetkaly. Lze proto jen doufat, že rozhodnutí není ojedinělým výstřelkem, ale nastoluje nový stabilní výklad.

Nadále však platí, že k převodu zaměstnanců bude docházet nejen v případě přeměn nebo prodeje (části) podniku, při kterých zúčastněné společnosti s povinností převzít zaměstnance již běžně počítají, ale také v případech, kdy je převod méně evidentní. Například při převzetí zakázky, kterou dříve zajišťoval jiný dodavatel, nebo při převodu jednotlivých částí obchodního majetku podnikatele. Judikatura NS ani SDEU totiž nevyžaduje, aby mezi

18 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

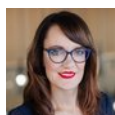
navazujícími zaměstnavateli existoval přímý vztah, ani aby na sebe provádění předmětné aktivity ze strany převodce a nabyvatele časově plynule navazovalo. Před přijetím obdobného obchodního rozhodnutí proto doporučujeme konzultovat pracovněprávní důsledky s právními poradci.

19 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

© 2024 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

NSS neuznal jako daňový náklad zprostředkovatelské provize hrazené nespřízněné osobě

Nejvyšší správní soud navzdory předloženým dokumentům a svědectvím neuznal zprostředkovatelské provize placené nespojené osobě jako daňově účinný náklad. Důkazní břemeno nese příjemce služby, který je povinen prokázat, že zprostředkování skutečně proběhlo. Důkazního břemene ho nezavazuje ani skutečnost, že se odvolává na obchodní tajemství zprostředkovatele.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz
724 981 205

Jan Nesvačil
jnesvacil@kpmg.cz
222 123 726

Jádrem sporu byla provize za zprostředkování smluv mezi lokálním distributorem a výrobcem. V důsledku změny obchodního modelu měla na daňový subjekt přejít distribuce, kterou dříve zajišťovala mateřská společnost. Daňový subjekt tvrdil, že bez činnosti zprostředkovatele by nebyl schopen navázat a rozvíjet obchodní vztah s dodavatelem, což se snažil doložit svědeckými výpověďmi. Svědci uvedli, že jednání o prodloužení smluv bez zapojení zprostředkovatele bylo výrazně obtížnější a zdlouhavější. Neuvedli však nic o podstatě služeb ani o konkrétních okolnostech zprostředkování. Podle NSS tak byly výpovědi natolik neurčité, že nebyly shledány jako dostačující pro to, aby unesly důkazního břemeno. V rámci daňové kontroly vypovídal i zástupce zprostředkovatele, který se měl jednání fakticky účastnit. Jeho výpověď si však místy protiřečila. Pozici distributora potom neprosperovala ani skutečnost, že byl oprávněn nakupovat a distribuovat produkty daného dodavatele podstatně dříve, než došlo ke sjednání provizní smlouvy a změně obchodního modelu.

NSS zdůraznil, že je na příjemci služeb, aby si zajistil přiměřené záznamy prokazující, že zprostředkovatel v jeho zájmu skutečně jednal. Důležitá je přitom identifikace, s kým a kdy se jednalo, většinou uvedením jmen konkrétních osob. Z této informace lze vyvodit, zda zprostředkovatel vyvíjel aktivitu ve vztahu k osobám, o nichž se mohl rozumně domnívat, že mohly rozhodovat či působit na rozhodnutí oprávněné osoby. Právě absence těchto údajů přispěla v posuzovaném případě k závěru, že výpovědi jsou nedostatečné. NSS zároveň připustil, že v některých případech bude obtížné takový důkaz podat, neboť působení zprostředkovatele bude natolik „intimní“, že ten nebude ochoten poskytnout potřebnou součinnost. Nicméně na důkazním břemenu daňového subjektu tato skutečnost nic nemění. Samotné placení provize nebo obchodování s daným zbožím nedokládá, že zprostředkovatel skutečně vykonal zprostředkovatelskou činnost.

Rozsudek NSS tak znovu připomíná, že zprostředkovatelské provize mohou v praxi přinést řadu problémů a doložení jejich daňové uznatelnosti může být velmi obtížné. Daňové subjekty by na to měly pamatovat již při realizaci obchodní transakce a nasbírat podpůrnou dokumentaci pro případnou daňovou kontrolu.

Kde jsou hranice daňového postihu „švarcsystému“?

V posledních letech Nejvyšší správní soud několikrát judikoval ve prospěch přísnějšího zdanění příjmů pocházejících z činností vykonávaných osobami samostatně výdělečně činnými v tzv. „švarcsystému“. V rozhodnutí z února 2018 nicméně poněkud přibrzdil tendence některých krajských soudů posuzovat každou dlouhodobější obchodní spolupráci s prvky exkluzivity jako zastíraný pracovní poměr.

Tomáš Búry
tbury@kpmg.cz
222 124 293

Karolína Tomsová
ktomsova@kpmg.cz
222 123 854

V posuzovaném případě Nejvyšší správní soud zkoumal znaky závislé činnosti v oblasti stavebnictví. Daňový subjekt, jako poskytovatel stavebních prací, spolupracoval dlouhodobě se stejnými subdodavateli, přičemž pro většinu z nich představoval tento druh spolupráce jediný zdroj příjmů. Tito subdodavatelé, většinou drobní živnostníci, zedníci či pomocní dělníci, vykonávali práci na základě ústních smluv o dílo. Výše jejich odměny závisela primárně na množství odvedené práce s určitým přihlédnutím k ziskovosti daného projektu.

Krajský soud shodně s finanční správou označil předmětný typ spolupráce za zastírání skutečného stavu. Potvrdil přitom platební výměry, v nichž byla daňovému subjektu doměřena daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, kterou měl jako plátce odvádět. NSS se s tímto závěrem neztotožnil a zdůraznil, že ačkoliv daňové posouzení situace vychází ze skutečného obsahu právních vztahů, při hodnocení smluvních ujednání, u nichž nejsou žádné pochybnosti co do svobody projevené vůle obou smluvních stran, je namístě zdrženlivost. Pokud tedy povaha činnosti v rovině soukromého práva umožňuje více alternativ smluvního uspořádání (zde smlouva o dílo i pracovní smlouva), měla by finanční správa typ spolupráce zvolený smluvními stranami primárně respektovat. Volba smluvního nastavení přitom může zohledňovat i daňové efekty.

Z rozhodnutí plyne, že při „překlasifikaci“ obchodního vztahu na závislou činnost je nutno relevantně prokázat, že jde o zastřený právní stav nebo o zneužití práva. K tomuto v daném případě nedošlo, neboť zde chyběly podstatné znaky závislé činnosti. NSS při zjišťování skutkového stavu (i s ohledem na ústní smlouvy) vycházel zejména z výsledků dotčených osob. Zdůraznil přitom také nutnost posouzení individuálních skutkových okolností, když odmítl paušální tvrzení, že veškeré vztahy přesahující délku šesti měsíců je nutno vnímat jako dlouhodobé. NSS rovněž konstatoval, že finanční závislost smluvního partnera na jiném je v obchodních vztazích běžná a nečiní z tohoto vztahu sama o sobě závislou činnost. Spolupráce v daném případě nijak nevybočovala z rozumného uspořádání společenských vztahů, a proto nemohlo dojít ke zneužití práva.

Rozhodnutí NSS potvrzuje důležitost správného nastavení smluvních vztahů, v jejichž rámci je klíčové komplexně zhodnotit jak právní, tak daňové aspekty spolupráce. Zásadním prvkem je přitom také vzájemné porozumění smluvních stran vzhledem k podstatě vztahu, neboť soudy v rámci hodnocení svědeckých výpovědí často posuzují i vnímání spolupráce a závislosti ze strany dodavatelů.

Návod na určení skutečného vlastnictví

Generální advokátka v nedávném stanovisku k jednomu sporu předloženému SDEU reagovala na několik případů řešených SDEU, které se zabývají otázkou skutečného vlastnictví a interpretací tohoto konceptu pro účely směrnic EU. V daných soudních sporech se zpravidla jedná o holdingové společnosti jako příjemce dividendových a úrokových plateb.

Jan Kiss
jankiss@kpmg.cz
222 124 242

Jakub Schaffer
kpmg@kpmg.cz

Začátkem března 2018 publikovala generální advokátka Soudního dvora EU vyjádření ke konceptu skutečného vlastníka příjmů plynoucích z plateb dividend a úroků, který je obsažen ve směrnici EU 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností (směrnice P/S) a směrnici 2003/49/ES o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států (dále jen směrnice I/R).

Ve všech výše popsanych případech požádal dánský rezident správce daně o osvobození výplaty dividend/úroků od srážkové daně v souladu s výše zmíněnými směrnicemi. Dánský správce daně však žádosti zamítl s tím, že přijímající entita je v této struktuře pouze „průtoková“, a proto se nemůže považovat za skutečného vlastníka přijatých dividend/úroků. V této souvislosti následně dánské soudy položily SDEU předběžnou otázku, zda dánský správce daně může použít koncept skutečného vlastníka a na jeho základě odepřít výhody vyplývající ze směrnic I/R a P/S. Zároveň se dánské soudy dotázaly, zda je možné pro účely definice konceptu skutečného vlastníka použít komentář k Modelové smlouvě OECD nebo příslušná ustanovení jednotlivých smluv o zamezení dvojímu zdanění mezi danými státy.

Generální advokátka v případě výplaty dividend upozornila na skutečnost, že směrnice P/S nepodmiňuje povinnost osvobodit výplatu dividend skutečným vlastnictvím. Jediné omezení tak v této souvislosti představuje lokální právní norma upravující zneužití práva v případě daňových úniků, která však musí být v souladu s právem EU. Dále podotkla, že směrnice P/S a I/R by měly být interpretovány nezávisle na komentářích OECD a smlouvách o zamezení dvojímu zdanění, které mají k dané problematice odlišný přístup. V případě výplaty úroků má být holdingová společnost, dle vyjádření generální advokátky, posuzována jako skutečný vlastník úrokového příjmu, pokud jej přijímá svým jménem a na svou vlastní zodpovědnost. Zejména je nutné posoudit, zda daná entita může s takovým úrokovým příjmem nakládat (především hradit vlastní náklady) a zda nese případné ztráty (např. z titulu platební neschopnosti). Pokud tomu tak je, pouhá smlouva o „průtokovém“ financování, na základě které daná entita následně převádí platby dále, automaticky nezakládá důvod pro odepření osvobození od srážkové daně. V obou případech však musí příslušný členský stát vždy určit, koho v daném případě považuje za skutečného vlastníka daného příjmu, pokud jím není přijímající entita.

Generální advokátka tak poskytla určitý návod k tomu, jak v souladu s příslušnými směrnicemi EU postupovat při interpretaci pojmu skutečného vlastníka. Odkazuje především na místní soudy, které musí posoudit každý případ samostatně a určit, zda se nejedná o případy zneužití práva na základě konkrétních skutečností. Nejde však o finální rozhodnutí SDEU, které se může od vyjádření generální advokátky lišit.

22 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

Kauza elektroměry – pro nárok na podporu se nevyžaduje jejich instalace

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) ke vzniku nároku na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů postačovalo v roce 2010 vedle pravomocné licence tzv. první paralelní připojení k síti, tj. nevyžadovala se instalace elektroměru.

Radim Kotlaba
kpmg@kpmg.cz

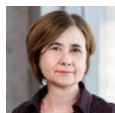
V daném případě se jednalo o spor mezi výrobcem elektřiny ze solárního zdroje a Státní energetickou inspekcí (SEI) o to, zda je pro vznik nároku na podporu v roce 2010 třeba instalace elektroměru. Podle názoru SEI k uvedení výroby do provozu instalace elektroměru nutná byla. U dané výroby k ní ovšem došlo až v lednu 2011. Výrobce elektřiny se odvolal k Městskému soudu v Praze. Ten se ovšem s názorem SEI ztotožnil. Navíc dodal, že k uvedení výroby do provozu je dále nutné, aby výrobce uplatnil nárok na podporu za vyrobenou elektřinu již v roce uvedení výroby do provozu (tedy v roce 2010).

NSS dne 8. března 2018 ve svém rozsudku o kasační stížnosti odmítl výklad Městského soudu v Praze i SEI. Takový výklad by dle NSS fakticky rozšířil okruh podmínek, které by výroba elektřiny musela splnit, aby mohla být považována za uvedenou do provozu v roce 2010, o podmínku, aby vyráběná elektřina byla změřena. NSS uvedl, že dodávka elektřiny do elektrizační soustavy v rámci tzv. prvního paralelního připojení je legální neměřenou dodávkou elektřiny v rámci odzkoušení provozu výroby, a proto již touto dodávkou elektřiny dojde k naplnění podmínek pro uvedení výroby do provozu v roce 2010.

Z důvodů výše uvedených NSS v rozsudku o kasační stížnosti zrušil rozsudek Městského soudu v Praze včetně jemu předcházejícího rozhodnutí SEI o udělení pokuty. Tuto kauzu bude nyní znovu projednávat SEI, přičemž v dalším řízení bude vázána názorem NSS. Lze tedy očekávat, že SEI dospěje k závěru, že ze strany výrobce elektřiny nebyl spáchán správní delikt, a řízení bude zastaveno. Obdobný vývoj lze očekávat i v ostatních skutkově obdobných případech týkajících se uvedení solárních výroben do provozu.

Stručné aktuality, duben 2018

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou či dvěma větami.

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz
222 123 536

- Na stránkách Finanční správy je k dispozici nový formulář pro Samostatnou přílohu k položce 12 I oddílu, která slouží k vykázání transakcí mezi spojenými osobami. Formulář je platný pro zdaňovací období započatá v roce 2017 a pro části zdaňovacích období započatých roce 2018, u kterých uplyne lhůta pro podání do 31. prosince 2018. Oproti formuláři platnému pro minulé období došlo k několika změnám – byly přidány položky, kde mají být uvedeny výnosy či náklady z nájmu, dále také položky pro informace o přijatých či poskytnutých finančních a bankovních zárukách. Povinnost vyplnit tuto přílohu se nově vztahuje také na finanční instituce.
- V červenci roku 2016 přijal Evropský parlament a Rada Evropské unie nařízení o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na dokládání některých veřejných listin v EU. Podle tohoto nařízení se bude postupovat od 16. února 2019. Zavádí vícejazyčné standardní formuláře, které usnadní volný pohyb osob v unii odstraněním některých formalit týkajících se pořizování překladů.
- GŘ na svých stránkách upozorňuje, že i příjmy z ubytování či přepravy osob získané prostřednictvím internetových platform jako je například Airbnb, Booking, Uber a další, podléhají dani z příjmu a mají být zahrnuty v daňovém přiznání za rok 2017.
- Ministerstvo financí oznamuje, že dne 27. března 2018 vstoupila v platnost smlouva mezi ČR a Turkmenistánem o zamezení dvojímu zdanění. Ustanovení této smlouvy se budou provádět od 1. ledna 2019.
- OECD vydalo v březnu 2018 doplňující pravidla k alokaci zisků stálým provozovnám. Tato pravidla se použijí pro upravenou definici stálé provozovny, která vyplývá z novelizované modelové smlouvy OECD a týká se především stálé provozovny vznikající z činnosti na základě komisionářských a podobných zprostředkovatelských smluv či z kombinovaných činností. Nová pravidla, jak pro vznik stálé provozovny, tak i pro alokaci jejího zisku, by se měla použít v situacích, kdy bude smlouva o zamezení dvojímu zdanění obsahovat upravenou definici stálé provozovny, což zatím není případ stávajících smluv uzavřených Českou republikou, která se rozhodla do svých stávajících smluv tato nová pravidla nezahrnovat. Lze však očekávat, že nová pravidla budou mít dopad i na výklad současného vymezení stálé provozovny a zároveň ovlivní i nynější obchodní modely.
- Evropský parlament v březnu odsouhlasil text směrnice o společném základu daně (CCTB) a o společném konsolidovaném základu daně (CCCTB). Návrhy obou směrnic předložila Evropská komise již na podzim roku 2016, jejich konečné přijetí je ovšem podmíněno jednomyslným schválením všemi členskými státy Evropské unie.
- Nejvyšší správní soud v nedávné době (v kauze AB Chemitrans) napadl postup správce daně při použití zajišťovacích příkazů. Dle NSS nelze rozdílně přistupovat ke dvěma skupinám plátců. Po jedné skupině, kde

již finanční úřad závažně zasáhl zajišťovacími příkazy, aby chtěl uhradit DPH ještě před jejím právoplatným stanovením. Zatímco ostatní mají daň včetně penále uhradit až poté, co platební výměr nabude právní moci. To považuje NSS za porušení zásady rovného zacházení. NSS vyjasnil, že termín stanovení daně je nutno chápat jako **pravomocné** stanovení daně.

25 | Daňové a právní aktuality – duben 2018

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2024 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.